

И хранишь го доръ до гроба
Само съсъ надежди голи!

Не ти, Боже, на лъжцитѣ,
На безчестнитѣ тирани,
Не ти, идолъ на глупцитѣ,
На човѣшкитѣ душмани!

А ти, Боже, на разумѣтъ,
Защитниче на робитѣ,
На когото щатъ празнуватъ
Денѣтъ скоро народитѣ!

Вдѣхни всѣкому, о Боже,
Любовъ жива за свобода,
Да се бори кой какъ може
Съ душманитѣ на народа!

Подкрѣпи и менъ ржката,
Та кога възстане робѣтъ,
Въ редовѣтъ на борбата
Да си найда и азъ гробѣтъ!

Не оставяй да изстине
Буйно сърце на чужбина
И гласѣтъ ми да прѣмине
Тихо, катъ прѣзъ пустиня!...

Хр. Ботевъ.
